

MOTÝL

JEJ RODINA

JEJ OSUD

ANTHONY REYNOLDS

SKAZA

LEAGUE OF LEGENDS™

SKAZA

ANTHONY REYNOLDS

SKAZA

ROMÁN ZO SVETA
LEAGUE OF LEGENDS

VYDAVATELSTVO MOTÝL

RUINATION

Copyright © 2022 Riot Games

This edition published by arrangement with Orbit, an imprint of Hachette Book Group, Inc.
New York, New York, USA.

All rights reserved.

Translation: Mária Koscelníková 2022

Cover design by Lauren Panepinto

Outside cover illustration by Mike Heath | Magnus Creative

Inside cover illustration by Valentina Remenar

Maps by Tim Paul

Icons and graphics by Greg Ghielmetti

Interior character illustrations by Kudos Productions

Author photo by Riot Games

SKAZA

Napísal: Anthony Reynolds

Preložila: Mária Koscelníková

Zodpovedný redaktor: René Beláček

Sadzba: Zuzana Ondrovičová

Vydalo: Vydavateľstvo Motýl, s. r. o.

www.vydavatelstvomoty.sk

Vydanie prvé. Rok vydania: 2022

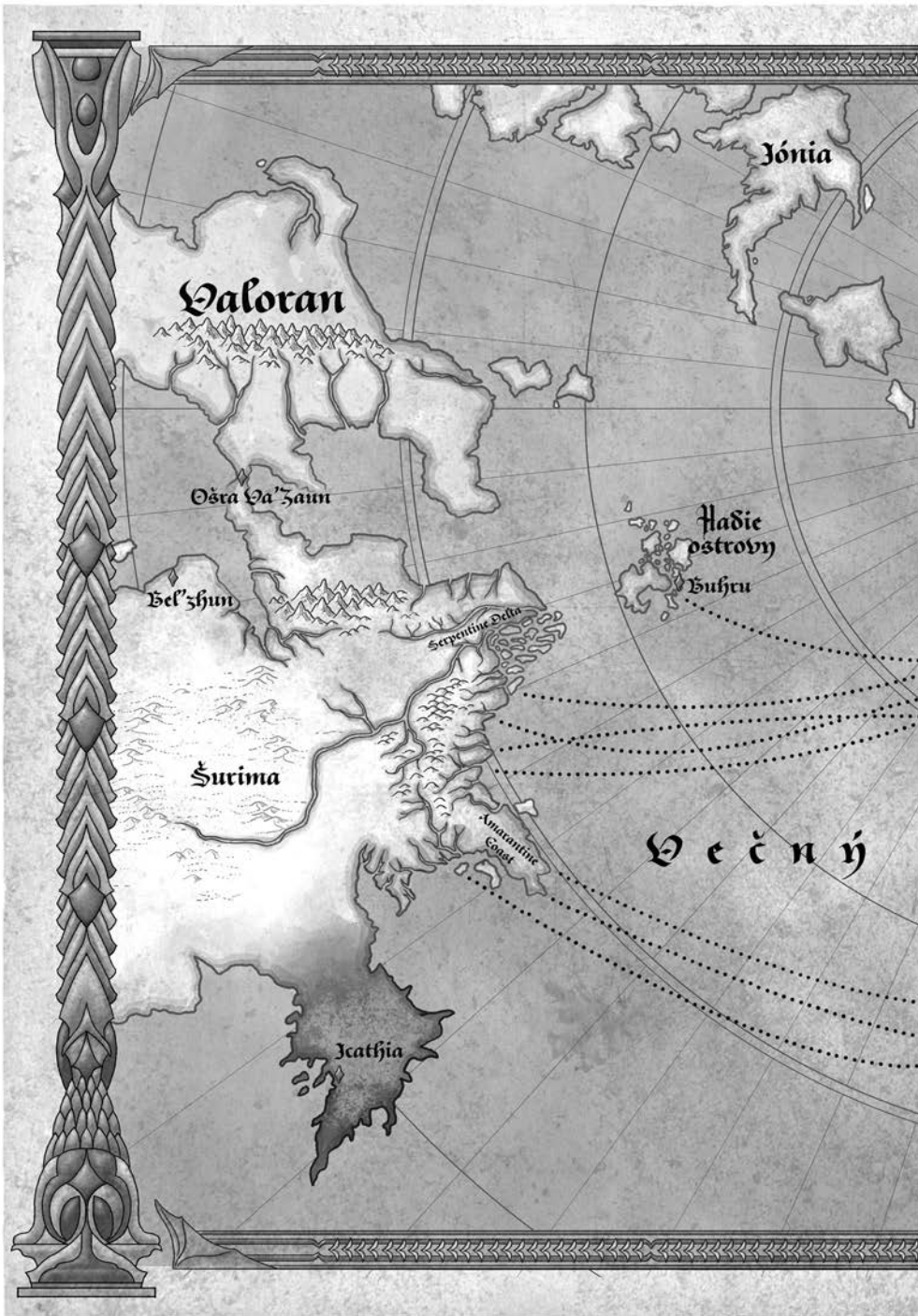
Tlač: TBB, a. s., Banská Bystrica

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme, ani nijakými prostriedkami bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN: 978-80-8164-305-7

Predslov prekladateľky

Milí čitateľ, práve držíš v rukách prvý príbeh z herného prostredia *League of Legends*. Hra nebola preložená do slovenčiny, podobne ako väčšina videohier najvyššej kategórie, preto som pri knižnom preklade príbehových reálií nebola viazaná žiadnymi pravidlami a mená či miesta som podľa možností poslovenčovala – ide o jednu z bežných stratégií, ktoré je možné využiť. Určite spoznáš niekoľko postáv z pôvodnej hry, ale na to, aby si si knihu užil, svet *League of Legends* poznať nemusíš. Preklad videohier do slovenčiny nie je, bohužiaľ, bežný na rozdiel od prekladu kníh či filmov, no dúfam, že jej čiastočná lokalizácia formou tejto knihy ťa vovedie do atmosféry tajomnej Hécie i Alovédry. Zároveň ďakujem Alexovi Juhászovi za pomoc a konzultáciu herných reálií.

Valoran

Iónia

Ošra Va'Šaum

Bel'shim

Serpentine Delta

Hladie
ostrovy

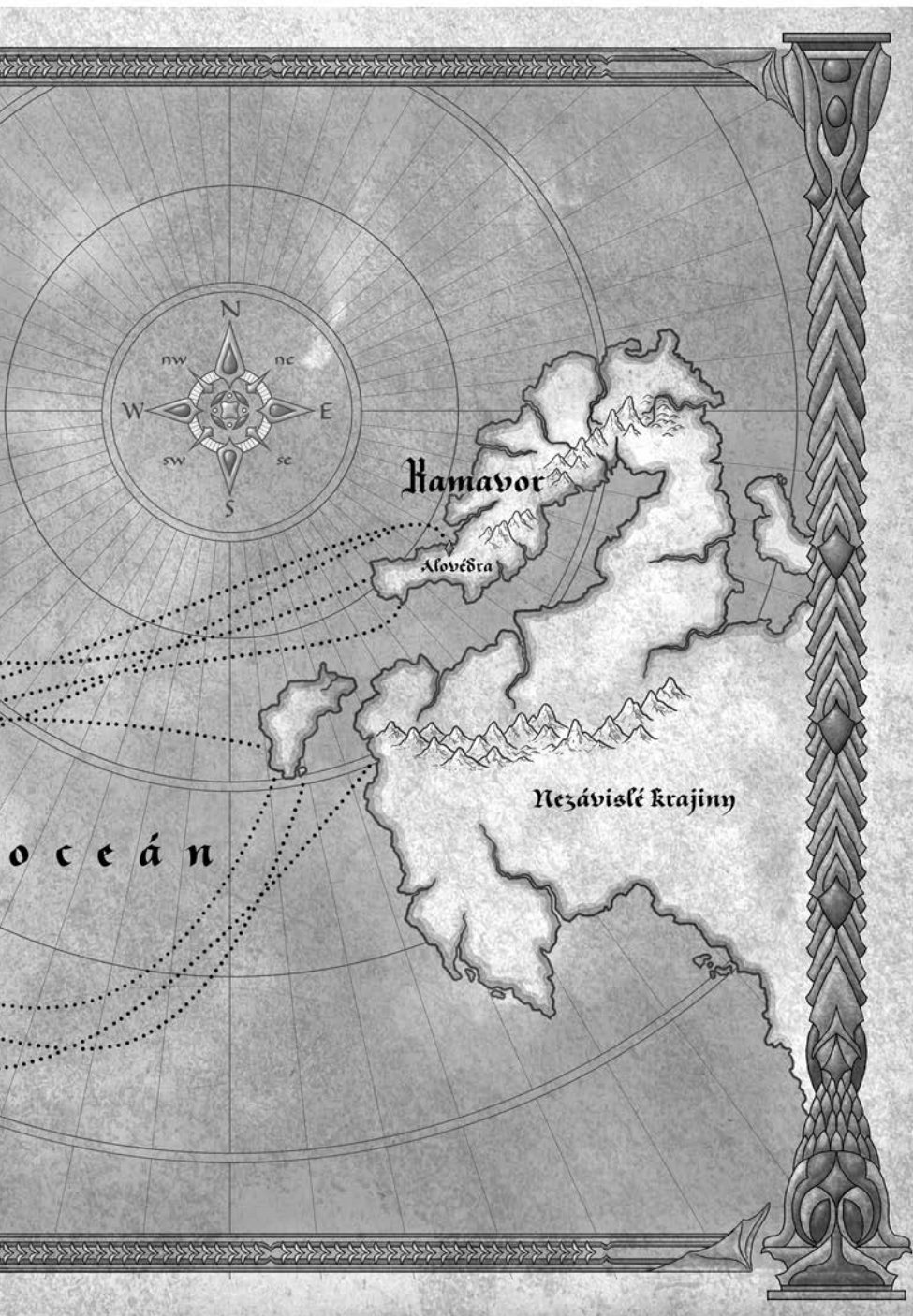
Buhru

Šurima

Amatantine
Coast

Večn ý

Icatšia

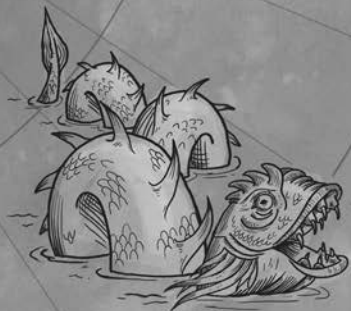

Hamavor

Alovědra

Nezávislé krajiny

oceán

Kamavor

Alovědra
Šelezná pevnost
Horjace údolie
Santoras
Pantas
Zavala

Taskaros

Dolemia

Alsalaja

Pristav Takan

KRÁĽOVSKÁ LÍNIA

ALVARO
LEV Z KAMAVORU
Zosnulý

NIVORA
ZLATISTÁ
Prvá žena, zosnulá

ELIANTE
MANŽEL
Zosnulý

NIVOR
Zosnulá

KASTÍLIA
*Zomrela tesne
pred narodením*

KALISTA

VOĽ KALAH HEIGAARIOVCOV

**KAMAVILLA
Z PANTASU**

Druhá žena, zosnulá

**LIANOR
ZO ZAVALY**

Tretia žena, zosnulá

BASTIÓN
*Zomrela tesne
pred narodením*

VIEGO

IZOLDA

Pre Beth, moju lásku a môj život.

„Všetky národy sa skôr či neskôr rozpadnú, stratia vplyv a ostanú v zabudnutí. V ich poslednej hodine, zvyčajne v mukách, stiahnu všetkých so sebou.“

Dejiny ríše, 6. zväzok, napísal Tyrus z Hélie

Prológ

Hélia, Požehnané ostrovy

Erlok Grael stál obďaleč svojich vrstovníkov v očakávaní Voľby.

Všetci sa zhromaždili v malom otvorenom amfiteátri z jagevého bieleho mramoru s pozlátenými vrchnými kameňmi. Hélia hrdo ukazovala svoju honosnosť, akoby ňou chcela zatieniť ťažký život na pobreží Požehnaných ostrovov.

Ostatní, zblížení kolektívnu nervozitou, vtipkovali a smiali sa. Grael stál osamote v tichosti a pohľadom intenzívne premeriaval miestnosť. Nikto z jeho vrstovníkov k nemu neprehovoril, ani ho nezapojil do kolujúcich vtipov, ktoré si medzi sebou šeptom vpravali. Niektorí si ledva všimli jeho prítomnosť, dívali sa cez neho, akoby neexistoval. V prípade väčšiny z nich to aj bola pravda.

Graelovi to bolo jedno. Netúžil s nimi zdvorilostne konverzovať a ani nežiarlil na ich mladícku družnosť. Dnes nastane jeho chvíľa slávy a postúpi medzi vrchnosť. Stane sa učňom

tajného spolku vyšších echelónov Spoločenstva svetla. Miesto v ňom si rozhodne zaslúži. Žiadny z prítomných študentov sa mu nemohol rovnať. Mnohí síce pochádzajú z bohatých a šľachtických kruhov a on iba z rodu negramotných majiteľov prasačej farmy, no žiaden študent neoplýval takým darom alebo nebol tohto úspechu tak hoden ako on.

Majstri začali jeden po druhom schádzať dolu schodmi, čím umlčali blabot nádejných adeptov. Grael ich túžobne pozoroval. Oblízal si pery, vychutnával si prestíž a slávu, ktoré mal na dosah, a premýšľal nad všetkými tajomstvami, ktorých obsah čoskoro spozná.

Majstri sa s vážnymi výrazmi tváre rozmiestnili popri nižších radoch sedadiel a pohľadom si premeriavali hŕbu adeptov zhromaždených pred nimi. Nafúkaný majster starší Bartek, ktorý vzhľadom pripomínal žabiaka – mal totiž bledú pokožku a vyzeral, akoby sa práve vynoril z vody – si až po priveľmi dlhej pauze na vybudovanie napätia odkašľal a privítal promujúcich študentov. Jeho urečnený prejav bol plný zdvorilostí a gratulačných fráz určených pre seba samého. Graelove oči žiarili.

Napokon nadišiel čas, aby si majstri vybrali pod svoje ochranné krídla učňov spomedzi študentov. Nachádzali sa tu vedúci všetkých veľkých odborov a skupiniek Spoločenstva. Boli tu zastúpené Tajuplné vedy, rôzne fakulty logiky a metafyziky, Požehnané archívy, Astroproroci, Hermetické oratórium, Ezoterická geometria, Hľadači a ďalšie študijné odbory. Všetci svojím spôsobom slúžili väčšiemu zámeru Spoločenstva – zhromažďovaniu, štúdiu, archivácii a ochrane tých najmocnejších tajuplných artefaktov na svete.

Bolo to nádejné zhromaždenie tých najúžasnejších myslí sveta, no napriek tomu sa Erlok Grael sústredil výlučne na jednu

konkrétnu myseľ patriacu hierarchyňi Malgurze, majsterke kľúča. Mala nesmierne zvráskavenú tmavú pokožku a kedysi ebe-novo čierne vlasy dnes mala viac-menej šedivé. Adepti Hélie považovali Malgurzu za legendu. Síce sa nezúčastňovala na každoročnej Voľbe, no keď sa rozhodla prísť, vždy si k sebe pribrala nového učňa.

Voľba začala a štafetový volebný kolík prebrala hierarchyňa Malgurza ako najuznávanejšia majsterka z prítomných. Vzala ho do hrčovitej ruky, na čo sa medzi študentmi rozoznala vzrušená vrava. Bolo jasné, že Malgurza si dnes vyberie učňa. Grael jemne povytiahol svoje tenké pery do náznaku úsmevu. Postaršia žena si svojim jastrabím pohľadom premerala tváre nádejných učňov, ktorí ani nedýchali.

Nech si už vyberie kohokoľvek, stane sa uznávaným, pretože sa pridá k posvätnému elitnému káдру, a budúcnosť má istú. Prsty Erloka Graela od nervozity takmer vibrovali. Bola to jeho chvíľa. Už-už sa chystal vykročiť vpred, no hierarchyňa napokon prehovorila zastretým hlasom sťa alkohol vyzretý v dubovom sude.

„Tyrus z Hellesmoru.“

Grael zažmurkal. Na chvíľu si myslel, že sa hierarchyňa musela pomýliť, no zakrátko ho zasiahla krutá realita odmietnutia, akoby mu chrstli vedro ľadovej vody do tváre.

Vybraný študent radostne zavýskal a v dave vypukol šepot a hĺkanie. Novovymenovaný učeň sa pobral k hierarchyňi Malgurze za družného potľapkávania po chrbte a vybehol po schodoch amfiteátra zaujať miesto po jej boku. Na tvári sa mu skvel širokánsky úsmev.

Grael sa snažil nedať najavo žiadnu reakciu, hoci bol až nebezpečne pokojný.

Zvyšok ceremónie sa niesol v nudnej atmosfére, až sa mu všetko dokopy zlievalo. Majstri si postupne odovzdávali výberový kolík a každý si vybral nového učňa. Dav budúcich učňov sa postupne zužoval, až kým Grael neostal sám. Zástup majstrov a bývalých Graelevých vrstovníkov naňho zíral ako porota pred oznámením jeho popravu.

V prstoch mu už nevíbrovalo. Miešali sa v ňom pocity hanby a nenávisť, ako dva urputne bojujúce hady počas smrteľného zápasu. Na znak konca uložili kolík späť do obradnej truhlice, ktorú odniesli sluhovia v zlatých rúchach.

„Erluk Grael,“ začal Bartek, oči sa mu smiali. „Žiaden majster o teba neprejavil záujem, no tvoj osud nie je Spoločenstvu ľahostajný. Máme pre teba určené miesto, a dúfame, že ťa naučí potrebnej pokore a aspoň štipke empatie. Verím, že časom bude niektorý z majstrov ochotný vziať ťa...“

„Kam?“ prerušil ho Grael. To opäť vyvolalo nesúhlasnú vravu a tskanie, no bolo mu to jedno.

Bartek naňho uprel svoj vypuklý nos. Tváril sa ako muž, ktorý nechtiac šliapol na niečo odporne. „Budeš slúžiť ako nižší asistent správcov hraníc,“ vyhlásil s diabolským výrazom v očiach.

Jeho bývalí vrstovníci sa začali uškŕňať a potláčali smiech. *Hraničári*, ako ich študenti posmešne nazývali, boli tí najnižší z najnižších, doslovne aj skutočne. Strážili a hliadkovali krypty hlboko pod Héliou. V ich radoch boli tí, ktorými majstri pohrdali, či už kvôli hrubému politickému prešlapu alebo prečinu, alebo takí, ktorých chcelo Spoločenstvo držať mimo dohľadu. Ostali zabudnutí dolu v temnote. Boli na smiech. Hanbou.

Bartekov dominantný hlas sa rozliehal amfiteátrom, no Grael sotva počul jeho slová.

Vtedy prisahal, že toto nebude koniec. Bude slúžiť u správ-
cov, no postará sa o to, aby si všimli jeho cenu, ktorú mu žiaden
z týchto nadutých a ufňukaných majstrov alebo jeho snobských
vrstovníkov nemohol uprieť. Odslúži si rok, možno dva, a ná-
sledne zaujme svoje pravé miesto medzi vrchnosťou.

Oni ho nezlomia.

A on si zas zapamätá túto urážku.

Alovédra, Kamavor

V posvätej Svätyni súdu bolo temno a chladno. Kaliste vyho-
vovalo toto útočisko pred rozžeraveným kamavorským letom,
ktoré vonku vládlo. Pozorne stála v priliehavej zbroji a prilbe
s chocholom, čakajúc na vynesenie rozsudku.

Napriek neprítomnosti slnka sa mladý útlý dedič argentského
trónu, ktorý kľačal po jej boku, potil, pričom plytko a rýchlo dýchal.

Volal sa Viego Santiarul Molach vol Kalah Heigaari, a napä-
to očakával, či bude korunovaný za kráľa alebo či má svoje dni
spočítané.

Absolútna nadvláda alebo smrť. Nič medzi tým neexistovalo.

Bol to Kalistin strýko, no Kalista bola preňho skôr staršou
sestrou. Vyrastali spoločne a vždy k nej vzhladal. Nikdy sa
nechcel stať ďalším kráľom. Keď Kalistin otec – prvorođený